

Co hledáte? & Kde bydlíš?

OTÁZKY PÁNA JEŽÍŠE - 2. DÍL

Kdo z nás by nevěděl, po čem touží a co čeká od života, bližních a Pána Boha! A přece při hlubším přemýšlení zjistíme, že otázka Pána Ježíše míří do hlubin srdce - ty chce ona otázka prosvětlit.

JAN 1,35-38

JAN ASSZONYI

CO HLEDÁTE? – KDE BYDLÍŠ?

CO ČEKÁME OD ŽIVOTA, BLIŽNÍCH A BOHA?

| Kázání: Jan 1,35-38 | Čtení: 2Pa 1,7-12 | Introitus: Ž 84,11-13

Introitus

Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha, než prodlévat v stanech svévolnosti, 12 vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně. 13 Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!

Uvedení neděle

Minulou neděli jsme se měli možnost nechat se oslovit otázkou Pána Ježíše: „Za koho mě pokládají druzí a za koho mě pokládáte vy?“ S touto otázkou kdysi přišla a dodnes přichází chvíle, kdy je potřeba bez vytáček povědět a vyznat, kdo je pro mě Pán Ježíš. Jako kdysi přišla chvíle, kdy bylo potřeba vystoupit ze stínu a povědět za sebe jasné slovo, tak je tomu dodnes. I nás se Pán Ježíš ptá: „Za koho mě pokládáte vy?“

Dnes k této otázce přidáme další. Na první pohled to vypadá, že odpověď na ni bude jednoduchá a okamžitá: „Co chcete - Co ode mě čekáte?“ Kdo z nás by nevěděl, po čem touží a co žádá od života, bližních a Pána Boha. Jenže, tváří v tvář takto přímo položené otázce po chvíli zjistíme, že odpověď přece jenom tak jednoduchá není. I dnešní otázka totiž míří do hloubky našich srdcí. Otázka Pána Ježíše chce do hlubin našeho vlastního srdce přinést světlo z nebe.

První čtení

7 Té noci se Šalomounovi ukázal Bůh a řekl mu: "Žádej, co ti mám dát." 8 Šalomoun Bohu odpověděl: "Ty jsi prokazoval velké milosrdenství mému otci Davidovi a mne jsi po něm ustanovil za krále. 9 Nyní, Hospodine Bože, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova daného mému otci Davidovi. Ty jsi mě přece ustanovil za krále nad lidem tak

početným, jako je prach země. 10 **Dej mi tedy moudrost a umění, abych dovedl před tímto lidem vycházet a vcházet.** Vždyť kdo by mohl soudit tento tvůj lid, jenž je tak četný?" 11 Bůh Šalomounovi řekl: **"Protože máš na srdci toto a nežádal jsi bohatství,** skvosty ani slávu, ani bezživotí těch, kdo tě nenávidí, ba nežádal jsi ani dlouhý věk, ale požádal jsi pro sebe o moudrost a umění, jak soudit můj lid, nad nímž jsem tě ustanovil za krále, 12 **budou ti dány moudrost a umění, ale dám ti i bohatství, skvosty a slávu,** takže se ti nevyrovná žádný z králů, kteří byli před tebou, ani z těch, co přijdou po tobě."

Kázání – Co hledáte? & Kde bydlíš?

1. Navázání

Br. kaz. Daniel Komrska minulou neděli začal sérii nedělních kázání, v nichž se chceme stát adresáty některých otázek Pána Ježíše. „Za koho mne pokládají druzí a za koho mne pokládáte vy?" To byla první otázka. Apoštol Petr se neztotožnil s většinovým názorem a vyslovil velké osobní vyznání: „Ty jsi Mesiáš, syn Boha živého." A Pán Ježíš k tomu dodal, že toto poznání - jakkoli bylo autenticky Petrovo - mu bylo zjeveno nebeským Otcem. Otázka minulé neděle nás vyzvala k tomu, abychom si každý z nás odpověděl na otázku: Kým je pro mne Kristus?

Dnes bude před námi další otázka Pána Ježíše. Setkáváme se s ní v Janově evangeliu 1,35-38:

Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. 36 Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: "Hle, beránek Boží (29 + "který snímá hřích světa")."

37 Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. 38 Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: "Co chcete?" Řekli mu: "Rabi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?" 39 Odpověděl jim: "Pojďte a uvidíte!"

Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne.

Byl bych rád, kdybychom se nechali inspirovat jak otázkou Pána Ježíše, tak i odpovědí dvou učedníků (jejich odpověď byla vlastně otázkou) a nakonec budeme moci prožít pozvání Pána Ježíše: „Pojďte a uvidíte!"

2. Impuls

Všimněme si nejprve toho, co stálo u zdroje otázky Pána Ježíše. Bylo to **upozornění Jana Křtitele**, který - když viděl procházet kolem Pána Ježíše - na něj upozornil ty, kdo byli s ním. Učinil tak docela specifickým způsobem. Ve smyslu otázky minulé neděle (Kým je pro mě Pán Ježíš?) Jan Křtitel pověděl: „*Hle Beránek Boží.*“

Pozn.: Jako křesťané jsme těmi, kdo mohou jako Jan Křtitel v určitých specifických situacích ukázat na procházejícího Pána Ježíše našim bližním. Je pak otázkou, jak ho označíme, jak ho pojmenujeme. Janovo pojmenování není jediným možným. Je ovšem bezpochyby jedno z těch nejvýstižnějších: „*Beránek Boží, který snímá hřích světa.*“ (J 1,29)

Toto Janovo slovo/upozornění bylo zdrojem zájmu okolostojících, takže se vydali za tím, na koho ukázal Jan. Pán Ježíš - ten, který prošel před chvílí beze slova okolo - si toho všimnul, zastavil se a položil otázku.

3. Co hledáte?

Doslova se zeptal: „*Co hledáte?*“ ČEP překládá/vykládá „*Co (po mně) chcete?*“ Nebylo to jedinkrát, kdy Pán Ježíš položil podobnou otázku. Evangelista Marek v situaci setkání Pána Ježíše se slepcem Bartimeem u Jericha zaznamenává otázku: „*Co chceš, abych pro tebe učinil?*“ (Mk 10,32-42)

Pozn.: Je možné, že dnešní představy o Bohu a věřících lidech jsou přesně opačné. Jako bychom to měli být my, kdo se budou ptát: „*Pane Bože, co pro tebe mám udělat já? Co ode očekáváš Ty ode mě? Co mám udělat, abych se mohl stát tvým učedníkem a mít naději na věčnost?*“ Janovi učedníci, kteří šli za Pánem Ježíšem, možná byli překvapeni, že neslyšeli seznam podmínek, za kterých by se mohli stát učedníky nového Mistra. Naopak slyší otázku po tom, co hledají, co chtějí (od Pána Ježíše).

Oni i my potřebujeme objevit, že Pán Ježíš přišel ne především proto, aby cosi od nás lidí chtěl - nepřišel nám připomenout naše opominuté smluvní povinnosti vůči Bohu. „*Nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.*“ (Mt 20,28 a Mk 10,45) Pán Ježíš přišel, aby nás obdaroval; aby pro nás něco učinil. *Proto se ptá: „Co hledáte?“*

Pán Ježíš vede *od otázky „Co po mně, Bože, chceš?“ k otázce „Co hledáš?“ =>* Touto otázkou se potřebujeme - alespoň čas od času - zabývat. Co hledáme? Co čekáme od sebe sama, od života, od bližních, případně od Pána Boha.

Co hledáme? => Hojnost? Pokoj? Bezpečí? Jistotu pro budoucnost - zabezpečení do budoucnosti? Spravedlnost? Zastání? Moudrost? Odpovědi na otázky? Uzdravení? Úlevu? Životního partnera? Přítel? Čest? Respekt? Uznání? Smysl života? Změnu? Opuštění zlovyků? Řešení konfliktů? Nápravu škod, které jsme v životě napáchali, anebo je napáchali jiní? Čisté svědomí? Odpuštění? Smíření? => Hledáme věci (sou)časné, aktuální? Anebo hledáme i věci nadčasové-věčné? Jak to obojí spolu souvisí anebo nesouvisí? Hledají křesťané (nutně) jiné věci než nekřesťané?

Hledáme dobré věci a hledáme dobře? Učedníci (tj., následovníci Pána Ježíše!) jednou přišli za Pánem Ježíšem s prosbou, aby jim učinil, co po něm chtějí. Tehdy se jich zeptal: *„Co chcete, abych Vám učinil?“* (Je to podobná otázka jako v dnešním textu). Oni odpověděli v tom smyslu, že by rádi jednou v nebi ve slávě měli jeden místo po pravici a druhý po jeho levici. Pán Ježíš jim tenkrát odpověděl: *„Nevíte, co žádáte! A krom toho, tohle není ani moje věc, to je věc Otce v nebi.“* (Mk 10,35n) => *Není jedno, co člověk chce!* Dokonce lecjaká „svatá“ touha (jako „být v nebi po pravici či levici“) může být velice pomýlená.

Co bychom odpověděli my, kdyby se nás dnes Pán Ježíš zeptal: Co chcete? A nemusí to být jenom „kdyby“. O ne se nás dnes ptá!

Je docela možné, že **zjistíme, že nevíme,** co vlastně skutečně chtít. A tehdy nám Boží slovo s příklady lidí víry může pomoci. A tak se vraťme k Janovu příběhu. Co odpověděli oni dva učedníci Pánu Ježíši na jeho otázku? Odpověděli otázkou - zvláštní otázkou.

4. Kde bydlíš?

Je to zvláštní odpověď na otázku Pána Ježíše (i my někdy odpovídáme zvláštně, ne jenom Pán Ježíš). Má formu otázky: *„Kde bydlíš?“*

Co touto otázkou ti, kdo zaslechli slovo Jana Křtitele o procházejícím Beránku Božím, vyjádřili? O co jim šlo? Jistě s ním chtěli pobýt trochu

více a pohovořit s ním v soukromí. *Rozhovory na ulici (anebo u kafe po shromáždění ve spodních místnostech sboru) totiž málokdy mohou vést k rozhovoru o hlubinách srdce.* Zaujalo je, co pověděl Jan Křtitel. Chtěli ho více poznat, zvláště když je na něj upozornila tak respektovaná osoba, jakou byl Jan Křtitel.

Pozn./App: Boží slovo nám na příkladu dvou - zatím ještě budoucích - učedníků ukazuje, že jedna věc je, že nás Pán Ježíš (anebo témata jako jsou „nebe, otázky života, smrti, věčnosti...“) zaujme. Pak je ovšem potřeba hledat víc v klidu k dalšímu rozhovoru. [Jako zaujal Mojžíše Hospodin skrze hořící keř, ke kterému pak Mojžíš přišel, aby došlo k hlubšímu setkání, které změnilo život]. => Otázka „Kde bydlíš?“ jako *vyjádření touhy po hlubším setkání* je, myslím, aktuální dodnes. To hlubší setkání je potřebné a stojí za to. Prakticky to dnes znamená *setkání s Pánem Ježíšem v rozhovoru nad Písmem.*

A co odpověděl Pán Ježíš na přání Ondřeje a (pravděpodobně) Jana?

5. Pojdte a uvidíte

Zaznělo pozvání: *„Pojďte a uvidíte. Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den (a nakonec nejen ten den) u něho.“ Šli - viděli - zůstali.* Nemáme zde podrobněji popsáno, co bylo tenkrát obsahem stráveného odpoledne, ale jedno víme: Z učedníků Jana Křtitele se stali učedníci Pána Ježíše.

App.: My se dnes můžeme na otázku „Kde bydlíš“ a pozvání „Pojďte a uvidíte“ podívat *ještě v širším kontextu.* **Kde vskutku přebýval/bydlel Pán Ježíš?** Kde byl v nejširším slova smyslu jeho domov? Kde byl prostor jeho života (služby, vyučování), který učinil svým domovem? Co viděli učedníci, kteří s ním zůstali nejenom tento den? Co měli možnost vidět? Na všechny tyto otázky můžeme odpovědět dvojím způsobem:

(1) Pán Ježíš „byl doma“ všude tam, kde byla bolest, nemoci, hřích, beznaděj, nespravedlnost. „Byl doma“ na místech, kterým se mnozí vyhýbali. A věděl si na těchto místech rady. Přinášel na tato místa zájem, porozumění a hluboký vhled do situace - přímo srdcí lidí. Přinášel diagnostiku bídy (v hříchu), ale pak také uzdravení: Slovem i

dotekem. Pán Ježíš „byl doma“ i mezi váženými lidmi. I tam viděl za fasádu života, a tehdy kritizoval pokrytectví a povrchnost, v níž se pod rouškou zbožnosti skrývaly sobecké a hříšné zájmy.

=> Na všechna místa, na kterých přebýval Pán Ježíš, byli zváni jeho učedníci. Byli svědky toho, kde byl prostor přebývání Pána Ježíše. Dodnes tomu není jinak. Pán Ježíš je doma jako kdysi všude tam, kde je bolest, samota, hřích a utrpení. *Na tato místa svého přebývání nás zve i dnes.* Zve ty, kdo mají odvahu mu položit otázku: „Kde bydlíš?“, touží být s ním a přijmou jeho pozvání: „Pojďte a uvidíte.“ Pán Ježíš zve a je na nás, zdali budeme doma i my tam, kde je on doma.

(2) K tomuto domovu Pána Ježíše - k tomuto jeho přebývání - je potřeba dodat ještě jedno důležité místo jeho přebývání. I toho byli svědky jeho učedníci. **Pán Ježíš přebýval v hluboké jednotě se svým Otcem.** Pán Ježíš přebýval v Otcově lásce. Jeho domovem byla Otcova láska a Otcova vůle. Pán Ježíš byl doma (prebýval) na zemi, a zároveň byl doma (prebýval) s Otcem. K tomuto zval své učedníky a k tomuto zve i nás. Ti, kdo přijmou pozvání Pána Ježíše „Pojďte a uvidíte“ - se dostávají na tato dvě místa Kristova přebývání. A co víc, tato dvě místa se mohla/měla stát i jejich (naším) domovem).

Myslím, že bychom při pohledu na dvojí domov/prebývání Pána Ježíše mohli povědět, že právě proto, že měl Pán Ježíš domov u Otce, mohl ho mít i jinde - v pozemskosti. Je otázkou, zdali je možné mít domov na zemi bez domova v nebi. (Stranou v tuto chvíli ponecháváme slova apoštolů o tom, že na tomto světě jsme spíš příchozími a cizinci.)

6. Závěr

Vše začalo vyznáním Jana Křtitele, které zaujalo dva učedníky. Zatoužili po bližším setkání s procházejícím Ježíšem a vydali se za ním. Nejprve slyšeli otázku: „Co hledáte - co (ode mě) chcete?“ => je to důležitá otázka, nad kterou se musíme vážně zamýšlet.

Učedníci v reakci vyjádřili touhu být s ním, poznat jej více. Jakoby jejich vlastní hledání a vlastní očekávání najednou šlo stranou: „Kde

bydlíš?" A přišlo pozvání: „Pojďte a uvidíte, kde jsem doma:" V nejhlubší lidské bídě a v jednotě se svým nebeským Otcem, jeho vůlí a láskou. Tento domov začal Pán Ježíš ukazovat svým učedníkům a tento domov ukazuje i nám.

Možná právě až tady, při pohledu na prohlídku Kristova domova/Kristova přebývání najdeme odpověď na otázku: „Co hledáte?" Ať už hledáme v životě cokoli, není to vlastně nakonec ten opravdový a nepomíjející domov u Otce; nezištná a bezpodmínečná, sebeobětující se láska Boží, ta láska, kterou nám nikdo a nic nevezme? Myslím, že pokud najdeme jej (domov u Otce), najdeme svůj domov i na zemi. Tehdy najdeme, co hledáme.

Žalmy 90,1 Modlitba Božího muže Mojžíše. Po všechny věky jsi, Pane, byl vždy naším domovem.

Žalmy 91,9 Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, 10 nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží.

